

לְאַתְנַהֲרָא. אֶתְדַבְּקוּתָא דְרַעוּתָא דְכַהֲנָא וְלִיּוֹאֵי
וְיִשְׂרָאֵל לְעֵילָא, עַד הֵיכָן אִיהוּ סְלִקָא.

אָמַר לִיה, הָא אוֹקִימָנָא, עַד אֵין סוּף, דְכָל
קְשׁוּרָא וְיַחֲוּדָא וְשְׁלִימוֹ, לְאַצְנַעָא בְּהַהוּא
צְנִיעוּ, דְלֹא אֶתְדַבְּק, וְלֹא אֶתְיִידַע, דְרַעוּתָא דְכָל
רַעְיוֹן בִּיה, אֵין סוּף לָא קִיּוּמָא לְאוֹדַעָא, וְלֹא
לְמַעַבְד סוּף, וְלֹא לְמַעַבְד רֵאשׁ, כְּמָה דְאֵין
קְדַמָּאָה אֶפִּיק רֵאשׁ וְסוּף. מָאן רֵאשׁ. דָּא נְקוּדָה
עֲלָאָה, דְאִיהוּ רִישָׁא דְכֻלָּא סְתִימָאָה, דְקִיּוּמָא גּוֹ
מַחֲשַׁבְתָּה. וְעַבִּיד סוּף, דְאֶקְרִי (קהלת יב) סוּף דְבַר. אָבֵל
לְהַתָּם, אֵין סוּף.

לָא רַעוּתִין, לָא נְהוּרִין, לָא בּוֹצִיעִין, בְּהַהוּא אֵין
סוּף, כָּל אֵלִין בּוֹצִיעִין וְנְהוּרִין, תְּלִיין
לְאַתְקִיּוּמָא בְּהוּ, וְלֹא קִיּוּמָא לְאַתְדַבְּקָא מָאן דִּידַע

לשון הקודש

לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ, כְּמוֹ שְׁהָאֵיין תְּרַאשׁוֹן
מוֹצִיא רֵאשׁ וְסוּף. מִי תְּרַאשׁ? זוֹ הַנְּקוּדָה
הַעֲלִינָה שְׁהִיא רֵאשׁ כָּל הַנְּסַתְרָה
שְׁעוּמְדָת בְּתוּךְ הַמַּחֲשַׁבְתָּה. וְעוֹשֶׂה סוּף,
שְׁנַקְרָא (קהלת יב) סוּף דְבַר. אָבֵל לְשָׁם,
אֵין סוּף.

אֵין רַעוּנוֹת, אֵין אֹרוֹת, אֵין מְאֹרוֹת
בְּאוֹתוֹ הָאֵין סוּף. כָּל הַמְּאֹרוֹת וְהָאֹרוֹת
הַלְלוּ תְּלוּיִים לְהַתְקַיֵּם בְּהֵם וְלֹא נִתְּן

הַרִי קְשָׁר שֶׁל הַכֹּל (הַעוּלָה) נִקְשָׁר בְּקַדְשׁ
הַקְּדוּשִׁים לְהָאִיר. הַהַתְדַבְּקוֹת שֶׁל רַעְיוֹן
הַכֹּהֵן וְהַלְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה, עַד הֵיכָן
הִיא עוֹלָה?

אָמַר לוֹ, הַרִי בְּאַרְנוֹ, עַד אֵין סוּף, שְׁכָל
הַקְּשָׁר וְהַיַּחֲוּד וְהַשְׁלֵמוֹת, לְהַצְנִיעַ
בְּאוֹתָהּ צְנִיעוּת שְׁלֹא מְשַׁנֵּת וְלֹא יְדוּעָה,
שְׁכָה רַעְיוֹן כָּל הַרַעוּנוֹת, הָאֵין סוּף אֵינוֹ
עוֹמֵד לְהוֹדַע וְלֹא לַעֲשׂוֹת סוּף וְלֹא

וְלֹא יָדַע, לֹא אִיהוּ אֱלֹא רְעִי עֲלָאָה, סְתִימָא דְכָל
סְתִימִין, אִין.

וְכִד נְקוּדָה עֲלָאָה, וְעֲלָמָא דְאֲתִי, אֶסְתַּלְקוּ, לֹא
יָדַעֵי בַר רִיחָא, כְּמֵאן דְאֲרַח בְּרִיחָא
וְאֶתְפָּסִם. וְלֹא דָא גַּיִיחָא נְחוּתָה, דְהָא כְּתִיב (ויקרא כו)
וְלֹא אָרִיחַ בְּרִיחַ נִיחָחְכָם, דְהָא רִיחַ נִיחָח, רִיחָא
דְרַעוּתָא דְכָל הַגֵּי רַעוּתָא דְצִלוּתָא, וְרַעוּתָא
דְשִׁירְתָא, וְרַעוּתָא דְכֶהֱנָא, דְכִלְהוּ רָזָא דְאָדָם. בְּדִין
כִּלְהוּ אֶתְעֵבִידוּ רַעוּתָא תְדָא, וְהַחֲוָא אֶקְרִי נִיחָח,
רַעוּתָא, כְּתַרְגוּמוֹ. בְּדִין כִּלְא אֶתְקַשֵּׁר וְאֶתְנַהֵר
כְּתַדָּא, כְּדָקָא יָאוּת, כְּמָה דְאֶתְמַר.

וְעַל דָּא אֶתִּיחִיבַת הַאי סְטָרָא אַחְרָא, בִּידָא
דְכֶהֱנָא, דְכְּתִיב, (ויקרא ו) צוֹ אֶת אֶהְרֹן
וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר, רָזָא הָכָא, דְהָא אוֹקִימְנָא לִית ^(ט"ב)

לשון הקודש

תְּפִלָּה, וְתַרְצוֹן שֶׁל שִׁירָה, וְרַצוֹנוֹ שֶׁל
הַכֹּהֵן, שֶׁכָּלֵם סוּד שֶׁל אָדָם, וְאִין כָּלֵם
נַעֲשִׂים רַצוֹן אַחֵר. וְאוּתוֹ נִקְרָא נִיחָח,
רַצוֹן, כְּתַרְגוּמוֹ. וְאִין הַכָּל נִקְשֵׁר וּמְאִיר
כְּאֶחָד כְּרַאוּי, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

וְעַל זֶה נִתֵּן הַצֵּד הָאֲחֵר הַזֶּה בְּיַד הַכֹּהֵן,
שֶׁכְּתוּב (שם ו) צוֹ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו
לֵאמֹר. הַסוּד כָּאן, שֶׁהָרִי בְּאֶרְצוֹ אִין צוֹ

לְהַשְׁנִיחַ מִי שֶׁיְדוּעַ וְלֹא יְדוּעַ, אִינוּ אֱלֹא
רַצוֹן עֲלִיּוֹן, נִסְתַּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, אִין.
וְכִשְׁהַנְקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה וְהָעוֹלָם הַכָּא
מִתְעַלִּים, אִין יוֹדְעִים פְּרֻט לְרִיחַ, כְּמִי
שֶׁמְרִיחַ אֶת הָרִיחַ וּמִתְבַּשֵּׂם, וְאִין זֶה נִחָח
הַנִּיחָח, שֶׁהָרִי כְּתוּב (ויקרא כו) וְלֹא אָרִיחַ
בְּרִיחַ נִיחָחְכָם, שֶׁהָרִי רִיחַ נִיחָח, הָרִיחַ
שֶׁל הָרַצוֹן שֶׁכָּל הָרַצוֹנוֹת הִלְלוּ שֶׁל

צוֹ אֱלֹהֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, וְהָכֵא אֶת־יְהִיבַת
 לִיה, לְאֶתוֹקְדָא תְּהִיא מִחֻשְׁבָּה רָעָה, וְלֹא־עֲבָרָא לָהּ
 מִגּוֹ קְדָשָׁא, בְּהֵאֵי רְעוּתָא דְסִלְקָא לְעִילָא, וּבְהֵאֵ
 תְּנַנָּא, וְתַרְבִּין דְּאֶתוֹקְדָן. בְּגִין לְאֶתְעֲבָרָא מִן
 קְדָשָׁא. וְהֵאֵי צוֹ, בְּרֻשׁוֹתֵיהוּ קִיּוּמָא, לְאֶפְרָשָׁא לָהּ
 מִן קְדָשָׁא, מִגּוֹ הֵאֵי קְרַבְנָא. וְאֵי תִימָא (במדבר כח) צוֹ
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הָכֵי נָמִי, דְּהֵאֵ בְרֻשׁוֹתֵיהוּ קִיּוּמָא,
 (ד"א לְאֶפְרָשָׁא לָהּ מִן קְדוּשָׁה) כָּל זְמַנָּא דְעַבְדֵי רְעוּתָא
 דְּמֵאֲרִיחוֹן, דְּלֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה עַל־יְהוּ.

וְהֵאֵי קְרָא כְּלָא, אֶת־יָא לְאֶחְזָא רָזָא דְמִלָּה,
 לְאֶעְטָרָא לְתַהוּא רוּחַ קְדָשָׁא, לְעִילָא
 לְעִילָא, וְלֹא־פְרָשָׁא לָהּ לְדָא רוּחַ טוֹמְאָה, לְנַחְתָּא
 לָהּ לְתַתָּא לְתַתָּא, דָּא בְרַעוּתָא וּבְצִלוּתָא
 כְּדִקְאֻמְרוֹן, וְדָא בְּעוֹבְדָא, כְּלָא כְּדִקְחוּי לִיה.

לשון הקודש

אותה מן הקדושה) כל זמן שעושים רצונו של
 רבונום שלא יוכל לשלט עליהם.
 והמקרא הזה כלו בא להראות את סוד
 הדבר, לעשר את אותה רוח הקדש
 למעלה למעלה, ולהפריד את רוח
 הטמאה הזו להורידה למטה למטה, וזה
 ברצון ובתפלה כמו שאמרנו, וזה
 במעשה, הכל פראוי לו.

אלא עבודה זרה, וכאן נתנה לו לשרף
 המחשבה הרעה ולהעבירה מתוך
 הקדש ברצון הנה שעולה למעלה, בעשן
 הנה ובחלבים שגשרפים, כדי שייעברו
 מן הקדש. והצו הזה עומד ברשותם
 להפרידה מן הקדש מתוך הקרבן הנה.
 ואם תאמר, (במדבר כח) צו את בני ישראל
 גם כן, שיהרי ברשותם עומד (להפריד

וְהָאִי קָרָא מוֹכַח עָלֵיהוּ, דְּכָתִיב, עֵז אֶת אֶהְרֹן
 וְאֶת בְּנָיו לְאֹמֵר. עֵז: דָּא עֲבוּדַת פּוֹכְבִּים
 וּמְזֻלוֹת רוּחַ מְסֻאָבָא. לְאֹמֵר: דָּא אֶתְתָּא, דְּאֶקְרִי
 (משלי לא) יִרְאֵת יִי. כְּתִיב הָכָא לְאֹמֵר, וּכְתִיב הָתָם
 לְאֹמֵר (ירמיה א) הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָא
 אוֹקְמוּהָ. וּבְגִין כָּךְ, כִּלְאֵי אֶתְמַר, וּכְהֵנָּה קִיּוּמָא
 לְאֶתְקַנָּא כִּלְאֵי, בְּרֹזָא דְאָדָם וּבְהֵמָה. זַכָּאָה
 חוֹלְקֵיהוֹן דְּצִדִּיקֵינָא, בְּעֶלְמָא דִּין, וּבְעֶלְמָא דְאֶתִי,
 לְאִינוּן יַדְעֵי אֶרְחֵי דְאוּרֵינָא, וְאֶזְלֵי בָּהּ בְּאַרְחָה
 קְשׁוּט, עָלֵיהוּ כְּתִיב, (ישעיה לח) יִי עָלֵיהֶם יַחֲיוּ. מָאִי
 עָלֵיהֶם. אֶלִּין אֶרְחֵי דְאוּרֵינָא. יַחֲיוּ, יִתְקַיְמוּ
 בְּהָאִי עֶלְמָא, וּבְעֶלְמָא דְאֶתִי.

תָּא חָזִי, כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, אָמַר רַבִּי חֲזִיא,
 הָאִי קָרָא אוֹקְמוּנָא לִיה בְּהָאִי גְּוֹנָא, זֹאת
 תּוֹרַת: דָּא בְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה: דְּאִיהִי סְלֻקַּת

לשון הקודש

חֲלָקִים שֶׁל הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא לְאוֹתָם הַיּוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה
 וְהוֹלְכִים בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, עָלֵיהֶם כְּתוּב
 (ישעיה לח) ה' עָלֵיהֶם יַחֲיוּ. מַה זֶה עָלֵיהֶם?
 אֵלּוּ דְרָכֵי הַתּוֹרָה. יַחֲיוּ – יִתְקַיְמוּ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בַּא וּרְאָה, כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה.
 אָמַר רַבִּי חֲזִיא, פְּסוּק זֶה בְּאַרְנֵנוֹ אוֹתוֹ

וּפְסוּק זֶה מוֹכִיחַ עָלֵיהֶם, שֶׁכְּתוּב עֵז אֶת
 אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו לְאֹמֵר. עֵז – זֶה עֲבוּדָה
 זָרָה, רוּחַ הַמְּסֻאָבָא. לְאֹמֵר – זֶה אִשָּׁה,
 שְׁנִקְרָאת יִרְאֵת ה'. כְּתוּב כָּאֵן לְאֹמֵר,
 וּכְתוּב שָׁם (ירמיה א) לְאֹמֵר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ
 אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וּמִשּׁוּם כָּךְ
 הַכֵּל נֶאֱמַר, וְהִכְהִין עוֹמֵד לְהִתְקַיֵּן אֶת
 הַכֵּל, בְּסוּד שֶׁל אָדָם וּבְהֵמָה. אֲשֶׁרִי

וְאֶת־עֲטֹרַת לְעִילָא לְעִילָא, לְאֶת־קְשָׁרָא כְּדָקָא יְאוּת,
עַד אֶתֶר דְּאֶקְרִי קַדְשׁ הַקְּדָשִׁים.

דְּבַר אַחַר, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה:
דָּא מִחֲשָׁבָה רְעָה, דְּאִי־הִי סְלָקָא עַל רְעוּתָא
דְּבַר נָשׁ, לְאַסְטָאָה לִיהּ מֵאֲזִרְתָּא דְקָשׁוּט. הִיא
הָעוֹלָה, הִיא הִיא דְסְלָקָא, וְאַסְטִיאַת לִיהּ לְבַר נָשׁ,
בְּעֵי לְאוּקְדָא לִיהּ בְּנוֹרָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְיַהִיב לָהּ
דִּינְכָתָא (נ"א לְאַסְטָאָה) לְאַסְטָאָה.

וּבְגִין כְּדָּ, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזֻבַּח כָּל הַלְיָלָה, מָאן
לְיָלָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (דְּאִי־הִי זֹאת בְּגִין) דְּאֶתְיָא
לְדַבְּרָאָה לִיהּ לְבַר נָשׁ, מִתְהוּא רְעוּתָא. עַל מוֹקְדָה.
בְּגִין דִּי נָהַר דִּינּוֹר, אִי־הוּ אֶתֶר לְאוּקְדָא לְכָל אֵינּוֹן,
דְּלֹא קִי־יְמֵי בְּקִיּוּמֵיהוּ, דְּהָא עָאֲלִין לֹון בְּתֵהוּא
נוֹרָא דְדָלִיק, וּמְעַבְרֵי שׁוֹלְטָנְהוֹן מְעַלְמָא. וּבְגִין

לשון הקודש

כְּדִי לֹא לָתֵת לָהּ מְקוּם (לְהַסְטוּת) לְרַבּוֹת.
וּמִשׁוּם כְּדָּ, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזֻבַּח כָּל
הַלְיָלָה. מִי הוּא הַלְיָלָה? זֹו כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, (שְׁהִיא זֹאת מִשׁוּם) שְׁכַבְּתָה לְמַהֵר אֶת
הָאָדָם מֵאוּתוֹ הַרְצוֹן. עַל מוֹקְדָה, מִשׁוּם
שְׁנַהֵר דִּינּוֹר הוּא מְקוּם לְשֶׁרֶף כָּל אוֹתָם
שְׁלֹא עוֹמְדִים עַל מְקוּמָם, שְׁהֵרִי
מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּאוֹתָהּ אִשׁ שְׁדוּלְקַת,
וּמְעַבְרִים אֶת שְׁלִטוֹנָם מִן הָעוֹלָם.

בְּגִין הַזֶּה: זֹאת תּוֹרַת - זֹו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.
הָעֵלָה - שְׁהִיא עוֹלָה וּמִתְעַטְרַת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה לְהִתְקַשֵּׁר כְּרָאוּי עַד הַמְּקוּם
שְׁנִקְרָא קַדְשׁ הַקְּדָשִׁים.

דְּבַר אַחַר, זֹאת תּוֹרַת - זֹו כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָה - זֹו מִחֲשָׁבָה רְעָה
שְׁעוֹלָה עַל רְצוֹן הָאָדָם לְהַסְטוֹתוֹ מִדְּרִךְ
הָאֱמֶת. הִיא הָעֵלָה - הִיא הִיא שְׁעוֹלָה
וּמִסְטָה אֶת הָאָדָם, וְצָרִיךְ לְשֶׁרְפָה בְּאִשׁ

דָּלָא יִשְׁלוּט, אֲצִטְרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזִיבָה כָּל
הַלִּילָה, וְאֶתְכַפֵּיָא וְלֹא שְׁלֵטָא.

וְעַל דָּא, כִּד אֶתְכַפֵּיָא הָאִי, סְלֵקָא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל,
דְּאִיהִי רוּחַ קְדָשָׁא, דְּסְלֵקָא וְאֶתְעַטְרָא
לְעִילָא, דְּהָא סְלִיקוּ דִּילָהּ, כִּד אֶתְכַפֵּיָא הָאִי
חִילָא אַחְרָא, וְאֶתְפְּרָשָׁא מִינָהּ. וּבְגִין כֵּךְ, בְּעֵינֵן
בְּרֻזָּא דְקַרְבְּנָא, לְאַפְרָשָׁא לְהָאִי סְטָרָא מְרוּחַ
קְדָשָׁא, וְלְמִיחָב לָהּ חוּלְקָא, בְּגִין דְּרוּחַ קְדָשָׁא
אֶסְתַּלֵּק לְעִילָא.

וְתָא חַזִּי, בְּזִמְנָא דְאֶתְכַפֵּיָא בִּי מִקְדָּשָׁא, וְאֶתְעַבִּיד.
אֶתְכַפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא, וְאֶסְתַּלֵּק מִעֲלֵמָא.
וְכִד אֶסְתַּלֵּק מִעֲלֵמָא, וְאֶתְקַם מִשְׁכַּנָּא עַל יְדָא
דְּמִשָּׁה, בְּדִין אֶתְקַם לְעִילָא וְתִתָּא. הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, וַיָּקָם מִשָּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. מָאִי וַיָּקָם. אֱלֹא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְלָתַת לוֹ חֵלֶק, כְּדֵי שְׂרוּחַ הַקְּדָשׁ
תִּתְעַלֶּה לְמַעְלָה.

וּבֵא רְאֵה, בְּזִמְנֵן שְׁנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וְנַעֲשֶׂה, נִכְנַע הַצַּד הָאֲחֵר וְהַסְתַּלֵּק
מִהָעוֹלָם. וְכִשְׁהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם וְהוֹקָם
הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי מִשָּׁה, אִזְ הוֹקָם לְמַעְלָה
וְלְמַטָּה. וְהוּא שְׁכִתּוּב וַיָּקָם מִשָּׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. מַה זֶה וַיָּקָם? אֱלֹא שְׁחָקִים

וּבְכַדֵּי שְׁלֵט, צִרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל
הַמְזִיבָה כָּל הַלִּילָה, וְנִכְנַעַת וְלֹא שׁוֹלֵטָת.
וְעַל כֵּךְ, בְּשָׁוְהָ נִכְנַע, עוֹלָה כְּנִסַּת
יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא רוּחַ הַקְּדָשׁ, שְׁעוֹלָה
וּמִתְעַטְרָת לְמַעְלָה, שְׁחָרֵי עֲלִיתָהּ
בְּשִׁנְכְּנַע הַכַּח הָאֲחֵר הַזֶּה וְנִפְרָד מִמֶּנָּה.
וּמִשׁוּם כֵּךְ צִרִיכִים בְּסוּד הַקְּרָבָן
לְהַפְרִיד אֶת הַצַּד הַזֶּה מְרוּחַ הַקְּדָשׁ

דְּאוּקִים לָהּ, לְאַסְתִּלְקָא לְעֵילָא לְעֵילָא. וְעַל דָּא,
וַיִּקָּם מֹשֶׁה, מָאן דִּתְּוָה מְאִיךְ אוּקְמִיה, כְּמֹאן
דְּאוּקִים לְמֹאן דְּנִפְּיל. כְּנֻוּנָא דָּא, לְזִמְנָא דְּאִתִּי
כְּתִיב (עמוס ט)

כְּתִיב, (עמוס ה) נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף קוּם כְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל, מָאֵי לֹא תוֹסִיף קוּם. (מִשְׁמַע דְּהָא זִמְנָא
אַחֲרָא קָמַת) אֵלֶּא בְּזִמְנָא אַחֲרָא קָמַת. הִיא קָמַת
מִגְּרָמָה, וְלֹא אוּקִים לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא
בְּגִלּוּתָא דְּמַעְרִים, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּקִים לָהּ,
וְעַבְד כַּמָּה נְסִין, בְּגִין לְאַקְמָא לָהּ, וּבְגִלּוּתָא דְּכָבֵל
הוּא לֹא אוּקִים לָהּ, בְּגִין דְּלֹא עַבְד לֹון נְסִים,
דְּגָרִים חוּבָה, אֵלֶּא הִיא קָמַת. וְסְלִיקוּ בְּנֵי גוּלָה,
כְּאֵינּוֹן דְּלֹא תָּוָה לֹון פְּרוּקָא, וְלֹא תָּוָה תִּיאַוּבְתָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָלֵיהּ, בְּגִין דְּגָרַם תְּהוּא
חוּבָא, (דף ר"ח ע"א) דְּאֵינּוֹן נְשִׁים נְכַרְיֹות.

לשון הקודש

קָמַת. הִיא קָמַת מִעֲצָמָה, וְלֹא הִקִּימָה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהַרִי בְּגִלּוּת מַעְרִים
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִקִּים אוּתָהּ וְעָשָׂה
כַּמָּה נְסִים כְּדִי לְהִקִּימָה, וּבְגִלּוּת כְּבֵל
הוּא לֹא הִקִּים אוּתָהּ, מִשּׁוּם שְׁלֹא עָשָׂה
לָהּ נְסִים, שְׁגָרַם הַחֲטָא, אֵלֶּא הִיא
קָמַת. וְעַל בְּנֵי הַגּוּלָה כְּאוּתָם שְׁלֹא הִיָּה
לָהֶם פְּדוּת, וְלֹא הִיָּתָה תְּשׁוּקָתוֹ שְׁלֹ

אוּתָהּ לְהַתְּעִלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְלִכְד
וַיִּקָּם מֹשֶׁה. מַה שְׁהִיָּה נְמוּךְ – הוּא
הִקִּמוֹ, כְּמִי שְׁמִקִּים אֶת מִי שְׁנִפְּל. כְּמוֹ
כֵּן לְעֵתִיד לְבֹא כְּתוּב, (עמוס ט) אֵקִים אֶת
סִבַּת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֶת.

כְּתוּב (שם ה) נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף קוּם
כְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה לֹא תוֹסִיף קוּם?
(מִשְׁמַע שְׁבוּמֹן אַחַר קָמַת) אֵלֶּא שְׁבוּמֹן אַחַר הִיא

וְעַל דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אִוְקִים לָהּ לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֶבֶד לָהּ נְסִינ וְגִבּוֹרָאן בְּתַהוּא
 זְמַנָּא בְּדַקָּא יְאוּת. אֲבָל לְזַמְנָא דְאַתִּי, לֹא תוֹסִיף
 קוּם בְּתִיב, לָא תוֹסִיף, קוּם מִגְּרָמָה, אֶלְא קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ, וְכִתִּיב אָקִים אֶת סֶפֶת דְּדוּד
 הַנוֹפֶלֶת. וְכִתִּיב (יִרְמִיָּה ל) וְאֵת דְּדוּד מִלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים
 לָהֶם. וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב הַכָּא, וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
 וַיָּקֶם מֹשֶׁה וְגו'.

תָּא חַיִּי, כִּד אִוְקִים לִיה מֹשֶׁה לְמִשְׁכְּנָא, אֶתְקַם
 מִשְׁכְּנָא אַחְרָא עִמִּיה. וּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה, אִוְקִים
 (נ"א אִוְקִיר) וְסַעֲרִד כְּלָא, בְּגִין דְּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה, סְתִים
 וְגִנְזוּ אִיהוּ לְעִילָא לְעִילָא. וּמִשְׁכְּנָא אַחְרָא אֶתְקַם
 עַל מִשְׁכְּנָא דְלִתְתָּא וְקִיָּמָא עֲלִיה, (ס"א עִמִּיה. וּמִשְׁכְּנָא
 עֲלָאָה תַּחַת דְּסְתִים וְגִנְזוּ לְעִילָא לְעִילָא אִוְקִים וְסַעֲרִד כְּלָא. וּמִשְׁכְּנָא אַחְרָא תַּחַת

לשון הקודש

כְּתוּב בְּאֵן, וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיָּקֶם
 מֹשֶׁה וְגו'.

בֵּא וּרְאָה, כְּשִׁמְשָׁה הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן,
 הוֹקֵם מִשְׁכָּן אַחַר עֲמוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן
 הַקִּים (כַּבֵּד) וְסַעֲרִד הַכֵּל, מִשׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן
 הָעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגִנְזוּ הוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה,
 וּמִשְׁכָּן אַחַר הוֹקֵם עַל הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה
 וְעוֹמֵד עָלָיו (עֲמוּ). וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הוּא שְׁנִסְתָּר וְגִנְזוּ
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה, הַקִּים וְסַעֲרִד הַכֵּל. וְהַמִּשְׁכָּן הַאֲחֵר הוּא הוֹקֵם
 עַל יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמִטָּה עוֹמֵד עָלָיו) בְּכַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, מִשׁוּם שֶׁנִּרְמַם
 אוֹתוֹ הַחֲטָא, שֶׁהֵם נָשִׁים נִכְרִיּוֹת.

וְלִכְּן לֹא הַקִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂה לָהֶם נְסִים
 וְגִבּוֹרוֹת בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּרָאוּי. אֲבָל לְעֵתִיד
 לְבֵא, לֹא תוֹסִיף קוּם כְּתוּב. לֹא תוֹסִיף
 קוּם מִעֲצָמָה, אֶלְא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יָקִים אוֹתָהּ, שֶׁכְּתוּב אָקִים אֶת סֶפֶת
 דְּדוּד הַנוֹפֶלֶת. וְכִתוּב (יִרְמִיָּה ל) וְאֵת דְּדוּד
 מִלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. וּמִשׁוּם כֶּךָ

אֲתֶקֶם עַל יְדֵי דְמִשְׁכְּנָא דְלִתְתָּא קְיַימָא עֲלֵיהּ) בְּחֵילָא דְהָהוּא מִשְׁכְּנָא
עֲלָאָה עַל כֹּלָּא. וּפְמָה דְאֲתֶקֶם מִשְׁכְּנָא דְלִתְתָּא
עַל יְדֵי דְמִשְׁה, אֹפְּ הָכִי לְעֵילָא, עַל יְדֵי דְהָהוּא
דְבַנֵּי דְמִשְׁה (נ"א דְרָגָא דְמִשְׁה). מְנַלְן. דְכְּתִיב, וַיִּקֶּם מִשְׁה
אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דִּיִּיקָא, לְאֲתִּהוּזָא דְתָרֵי מִשְׁכְּנֵי
בְּרָזָא דְמִשְׁה אֲתֶקֶנוּ (נ"א אֲתֶקֶמוּ).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מִשְׁה, וְהָא כֹּלָּא עַד לָא
אֲתֶתְקֵנוּ, וְקִימָה לָא אִיהוּ אֵלָּא כִּד אֲשֵׁתִּילִים
כֹּלָּא, וְעָאֵל שְׁיִיפָא בְּשִׁיפִיָּה, מָאֵי וַיִּקֶּם. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, בְּתֵלֵת סְטָרִין אֹקִים מִשְׁה יֵת מִשְׁכְּנָא, מַה
כְּתִיב וַיִּקֶּם מִשְׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַיִּשֶׂם
אֶת קַרְשָׁיו. בְּהֵנִי תֵלֵת סְטָרֵי, אֹקִים מִשְׁה יֵת
מִשְׁכְּנָא. וּבְהֵנִי תֵלֵת סְטָרֵי, אֲסִתְלֶק מִשְׁכְּנָא.
וְאֲתִפְּיֵיא סְטָרָא אַחֲרָא. וְעַל דָּא, כִּד אֹקִים מִשְׁה

לשון הקודש

בְּשֵׁהֲכַל נְשָׁלֵם וְנִכְנָס אֵיבֵר בְּאֵיבֵרוֹ. מַה
זֶה וַיִּקֶּם? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשֵׁלְשָׁה
צְדָדִים הָקִים מִשְׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. מַה
כְּתוּב? וַיִּקֶּם מִשְׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּתֵּן אֶת
אֲדָנָיו, וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו. בְּשֵׁלְשֵׁת
הַצְדָדִים הִלְלוּ הָקִים מִשְׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן,
וּבְשֵׁלְשֵׁת הַצְדָדִים הִלְלוּ הַתְּעֵלָה הַמִּשְׁכָּן
וְנִכְנַע הַצַּד הָאַחֵר. וּלְכֹד, בְּשִׁמְשָׁה הָקִים

מִשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְכִמוּ שְׁהוּקֶם
הַמִּשְׁכָּן שְׁלֵמָטָה עַל יַד מִשְׁה, אַף כִּד
לְמַעַלָּה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׁכַנָּה מִשְׁה (דְרָגָה שֶׁל
מִשְׁה). מִנֵּיִן לָנוּ? שְׁכַתוּב וַיִּקֶּם מִשְׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. אֶת דְּוִקָא, לְהִרְאוֹת שְׁשֻׁנֵי
הַמִּשְׁכָּנוֹת גִּתְקֵנוּ (הוֹקֵמוּ) בְּסוּד שֶׁל מִשְׁה.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מִשְׁה? הָרִי
הַכֹּל טָרַם הִתְתְּקֵנוּ, וְקִימָה אִינְהָ אֵלָּא

לְהֵאֵי סִטְרָא, אֶתְכַפְּיָא סִטְרָא אֲחֵרָא. בְּגִין כִּד
מֹשֶׁה אֹקִים לִיה וְלֹא אֲחֵרָא.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, בְּהֵי־אֵ שְׁעֵתָא
אֲזִידְעוּע סְמָא"ל מֵאֲתֵרִיה, וְאַרְבַּעִין רְתִיבִין
דְּעַמִּיה, וְעַרְק אַרְבַּע מֵאָה פְּרָסִי, גּוּ טְסִירו
דְּנוֹקְבָא דְּעַפְרָא. אָעִיל מֹשֶׁה אֵינּוֹן סְמְכִין,
וְאֲתַקִּיף סִטְרָא דָּא, כְּדִין אֵינּוֹן סְמְכִין דְּסִטְרָא
אֲחֵרָא, נְפְלוּ וְאֲתֵרְפוּ.

פְּתַח וְאָמַר, בְּיוֹם הַהוּא אֲקִים אֶת סִכַּת דְּדָוִד
הַנוֹפֶלֶת וְגו', מָאֵי בְּיוֹם הַהוּא. בְּיוֹמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא יַעֲבִיד דִּינָא בְּעֵלְמָא, וַיִּפְקוּד
עַל חַיְיָבֵי עֵלְמָא כְּעוֹבְדֵי־הוֹן. דְּהָא לִית קִימָה
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מֵעַפְרָא, בְּעוֹד דְּאֵינּוֹן חַיְיבִין
דְּיִשְׂרָאֵל יְקוּמוֹן בְּעֵלְמָא. מַה כְּתִיב לְעִילָא, (עמוס ט)

לשון הקודש

האחר נפלו והתרפו.

פְּתַח וְאָמַר, בְּיוֹם הַהוּא אֲקִים אֶת סִכַּת
דְּדָוִד הַנוֹפֶלֶת וְגו'. מַה זֶה בְּיוֹם הַהוּא?
בְּיוֹם שֶׁהַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה דִין
בְּעוֹלָם וַיִּפְקֹד עַל רְשָׁעֵי הָעוֹלָם
כְּמַעֲשֵׂיהֶם. שְׁהָרִי אֵין קִימָה לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל מִן הָעַפָּר בְּעוֹד שְׂאוֹתֶם רְשָׁעֵי
יִשְׂרָאֵל יַעֲמְדוּ בְּעוֹלָם. מַה כְּתוּב

אֶת הַצַּד הַזֶּה, נִכְנַע הַצַּד הָאֲחֵר. מִשּׁוּם
כִּד מֹשֶׁה הִקִּימוּ וְלֹא אֲחֵר.
בַּא וְרָאָה, כְּתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו.
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הִזְדַּעַז עִמָּא"ל מִמְקוּמוֹ,
וְאַרְבַּעִים מְרַבְּבוֹת שְׁעָמוּ, וּבְרַח אַרְבַּע
מֵאוֹת פְּרָסָאוֹת לְתוֹךְ סֵתֵר נֶקֶב הָעַפָּר.
הַכְּנִים מֹשֶׁה אוֹתָם הַעֲמוּדִים, וְהִתְחַזַּק
הַצַּד הַזֶּה, וְאֵן אוֹתָם הַעֲמוּדִים שֶׁל הַצַּד

בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאוֹמְרִים לֹא תִגִּישׁ
וְתִקְדִים בְּעֵדְנֵנו תִּרְעָה. מַה כְּתִיב בַּתְּרִיה, בַּיּוֹם
הַהוּא אָקִים אֶת סֶפֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת וְגו'.

הֲאִי קָרָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה, (עמוס ט) אֶת פְּרֻצִיהֶן,
אֶת פְּרֻצָה מִיבְעֵי לִיה. וְהִרְסִיתִיו, וְהִרְסוּתִיהָ
מִיבְעֵי לִיה. אֲלָא וְגַדְרִתִּי אֶת פְּרֻצִיהֶן מִמָּאן,
מֵאֵינוֹן חֵיבִין, דְּכְתִיב בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי,
דְּהָא כְּדִין יִתְעַבִּיד פְּרֻצָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא וְגַדְרִתִּי
אֶת פְּרֻצִיהֶן. וְהִרְסִיתִיו אָקִים, הִרְסִיתִיו דְּמָאן,
הִרְסִיתִיו דְּסוֹכַת דָּוִד. (ממין מדוד) בְּגִין, דְּכִד אֶתְקַף
מִלְכוֹ חֵיבָא בְּעֵלְמָא, כְּדִין הֲאִי מִלְכוֹ קַדִּישָׁא
אֶתְרַפִּי, וְסֶפֶת דָּוִד אֶסְתִּיר בְּנִינָא דִּילִיה, וְעַל דָּא
וְהִרְסִיתִיו אָקִים.

לשון הקודש

חַטָּאֵי עַמִּי, שְׁהָרִי אֲזוּ יַעֲשׂוּ פְּרֻצוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה, וְגַדְרִתִּי אֶת פְּרֻצִיהֶן
וְהִרְסִיתִיו אָקִים. וְהִרְסִיתִיו, שֶׁל מִי?
הִרְסוּתִיו שֶׁל סֶפֶת דָּוִד. (ממין מדוד) מִשׁוּם
שֶׁבְּשִׁמְתֵּחֻזְקָת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה בְּעוֹלָם,
אֲזוּ נִרְפִית הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְסֶפֶת
דָּוִד סוֹתֶרֶת אֶת הַבְּגִין שְׁלָה, וְעַל כֵּן
וְהִרְסִיתִיו אָקִים.

לְמַעַלְהָ? (עמוס ט) בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי
עַמִּי הָאוֹמְרִים לֹא תִגִּישׁ וְתִקְדִים בְּעֵדְנֵנו
תִּרְעָה. מַה פְּתוּב אַחֲרָיו? בַּיּוֹם הַהוּא
אָקִים אֶת סֶפֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת וְגו'.

בְּפִסְיֻק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן. אֶת פְּרֻצִיהֶן?
אֶת פְּרֻצָה הִיָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת. וְהִרְסִיתִיו?
וְהִרְסוּתִיהָ הִיָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת. אֲלָא
וְגַדְרִתִּי אֶת פְּרֻצִיהֶן, מִמֵּי? מֵאוֹתָם
הַרְשָׁעִים, שֶׁפְּתוּב בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל

דְּהָא תַּנְיִנָן, כֹּל זְמַנָּא דְהָא אֶתְקַף, הָא אֶתְרַפִּי.
 דָּא מְלִיא, וְדָא תְרַבָּה. וּבְגִין כֶּךָ, עַד תְּהוּא
 יוֹמָא, מְלָכוּ חַיִּיבָא יִתְקַף. בְּתֵהוּא יוֹמָא, יִתְקַף
 וַיּוֹקִים לָהּ קַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, לְהָא מְלָכוּ קַדִּישָׁא.
 וְעַל דָּא וְהִרְסוּתָיו אָקִים. וּבְנִיתִיהּ פִּימֵי עוֹלָם, מָאִי
 וּבְנִיתִיהּ פִּימֵי עוֹלָם. תֵּינְנוּ דְכַתִּיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר
 הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְגו'.

וַיִּקְּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, (שמות לט) בְּמֵאֵי אוֹקִים לִיהּ.
 דְכַתִּיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיַּחֲב אֵינֹן סְמְכִין
 דְתַחֲתֵיהּ, לְקִיּוּמָא עַל־יְהוּ, וּלְאַסְחָרָא בְהוּ אֵינֹן
 צִירִים דְּפַתְחִין. בְּגִין דְּאֵינֹן סְמְכִין דְתַחֲתֵיהּ,
 אֵינֹן קִיּוּמָא לְאַסְחָרָא. אֲמַאי וַיִּתֵּן. אֶתְקִיף וְאֶתְקִין
 לֹן בְּתוֹקְפוּי. בְּתֵהוּא שַׁעְתָּא אַעֲדִיו אֵינֹן סְמְכִין
 אַחֲרָנִין דְּסַטְרָא אַחֲרָא.

לשון הקודש

וַיִּקְּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. בְּמֵאֵי הַקִּים
 אוֹתוֹ? שְׁכֵנוֹ וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַיִּתֵּן
 אוֹתָם הַעֲמוּדִים שֶׁתַּחֲתָיו לְהַקִּים עֲלֵיהֶם
 וְלִסְבֵּב בָּהֶם אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחֵיהֶם,
 מִשּׁוּם שְׂאוֹתָם הַעֲמוּדִים שֶׁתַּחֲתֵיהֶם הֵם
 הַעֲמִידָה לְהַקִּיפָם. לָמָּה וַיִּתֵּן? תּוֹק
 וְהִתְקִין אוֹתָם בְּכַחוֹ. בְּאוֹתָהּ שַׁעֲה
 הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל
 הַצֵּד הָאֲחֵר.

שְׁחָרֵי שְׁנֵינוּ, כֹּל זְמַן שְׂוָה מִתְחַזֵּק – זֶה
 מִתְרַבֵּה. זֶה מְלֵא – וְזֶה תְרַב. וּמִפְּנֵי כֵן
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הוּא מְלָכוּת הַרְשָׁעָה
 מִתְחַזֵּקת. בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא יִתְחַזֵּק וַיּוֹקִים
 אוֹתָהּ הַקְדוּשָׁה בְרוּךְ הוּא לְזוֹ הַמְלָכוּת
 הַקְדוּשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסוּתָיו אָקִים,
 וּבְנִיתִיהּ פִּימֵי עוֹלָם, מָה זֶה וּבְנִיתִיהּ
 פִּימֵי עוֹלָם? הֵינּוּ שְׁכֵנוֹב (ישעיה ל) וְהָיָה
 אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְגו'.

תָּא חַוִּי, כְּתִיב (תהלים קלז) זְכוֹר יי' לְבְנֵי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל דָּא זְמַן קְדָשָׁא בְרִידָּהּ הוּא לְמַבְנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם, מִיְסוּדֵי אַחְרָנִין, דִּישְׁלֹטוֹן עַל כָּלָּא. וּמֵאֵן אֵינּוֹן. סְפִירִין. דְּכְתִיב, (ישעיה נד) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסִפְרִים, דְּאֵלִין אֵינּוֹן יְסוּדֵי, וְסִמְכִין תְּקִיפִין וְעֶלְאִין, דְּלִית לְהוּ חֵלִישׁוֹ בְּקַדְמָאִי.

מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּאַבְנֵין (דף ר"מ ע"ב) קַדְמָאִין מֵאֵינּוֹן יְסוּדֵי, יְכִילוּ שְׂאָר עַמִּין לְמִשְׁלַט עָלֵיהוּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלִית בְּהוּ נְהִירוֹ עֲלָאָה, בְּדָקָא יְאוּת. אֲבָל אֵלִין, יְהוֹן נְהִירִין מִגּוֹ נְהִירוֹ עֲלָאָה, וּמִשְׁקַעָאן גּוֹ תְּהוּמֵי, דְּלֹא יְכִלִין לְשִׁלְטָאָה עָלֵיהוּ. וְאֵלִין אֵינּוֹן סְפִירִין, דִּינְהֲרֹון לְעֵילָא וְתָא. (יא) מִימָא) בְּגִין דְּבְתָהוּא זְמָנָא, יתוּסַף נְהִירוֹ עֲלָאָה, לְעֵילָא וְתָא.

לשון הקודש

חֲלָשָׁה בְּרֵאשׁוֹנָה.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת מֵאוֹתָם הַיְסוּדוֹת, יְכִלוּ שְׂאָר הָעַמִּים לְשִׁלְטַת עֲלֵיהֶם. מָה הַטַּעַם? מִשׁוֹם שְׂאִין בְּהֶם אֹר עֲלִיוֹן בְּרֵאוּי. אֲבָל אֵלֶּה יְהִי מֵאִירִים מִתּוֹךְ הָאֹר הָעֲלִיוֹן וּמִשְׁקַעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוּמוֹת, שְׂלֹא יְכִלִים לְשִׁלְטַת עֲלֵיהֶם. וְאֵלוֹ הֵם הַסְּפִירִים שְׂאִירוֹ

בְּרֵאשׁוֹת, כְּתוּב (תהלים קלז) זְכוֹר ה' לְבְנֵי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל בֵּן עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אֶת יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת אַחֲרִים שִׁישְׁלֹטוּ עַל הַכֹּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים, שְׂכְתוּב (ישעיה נד) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסִפְרִים, שְׂאֵלוֹ הֵם הַיְסוּדוֹת וְהַתּוֹמְכִים הַחֻזְקִים וְהָעֲלִיוֹנִים שְׂאִין בְּהֶם

וְאִי תִימָא אֵינּוֹן יְסוּדֵי קַדְמָאִי, יִתְבַּטְלוּן. הָא
 כְּתִיב (ישעיה נד) הִנֵּה אָנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוֹדִי
 אֲבַנְיָךְ. מֵרְבִיץ לְאַתְקַנָּא תְּבִירָא. מָאִי בַּפּוֹדִי. כְּמָה
 דְּאַתְּ אָמַר (מלכים ב ט) וַתֵּשֶׁם בַּפּוֹדִי עֵינֶיהָ. אֲבָנִים
 אֵינְת דְּאַקְרוּן פּוֹדִי. מָאִי טַעמָא הָאִי. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר רָזָא אִיהוּ, וְרָזָא דָּא לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא
 אֲתִייהִיב לְמַנְדַּע.

תָּא חַוֵּי, אֵינּוֹן אֲבָנִין דִּי־סוּדֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, חַס
 וְשָׁלוֹם דְּשָׁלִיטוּ עָלֶיהוּ שְׂאָר עַמִּין, וְלֹא
 אוֹקְרוּ לֹון, וְלֹא אֲתוֹקְרוּן, אֶלָּא כְּלָהוּ אֲתַגְנִיזוּ, וְגַנְזוּ
 לֹון קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל אֵינּוֹן יְסוּדֵי בֵיתָא
 קַדִּישָׁא כְּלָהוּ אֲתַגְנִיזוּ, וְלֹא אֲתַאֲבִידוּ מִנֵּיהוּ אֶפְילוּ
 חַד. וְכַד יְהִיֵּדֵר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיּוֹקִים לָהּ
 לִירוּשָׁלַם עַל אֲתֵרֵיהּ, אֵינּוֹן יְסוּדֵי אֲבָנִין קַדְמָאִי.

לשון הקודש

לדעת לקוצרי השדה.

בא וראה, אותן אבנים של יסודות ציון וירושלים, הם ושלומן ששלטו עליהם שֶׂאָר הָעַמִּים, וְלֹא שָׂרְפוּ אוֹתָם וְלֹא נִשְׂרְפוּ, אֶלָּא כְּלָם נִגְנְזוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּנַז אוֹתָם, וְכָל אוֹתָם יְסוּדוֹת הַבַּיִת הַקְדוּשׁ נִגְנְזוּ, וְלֹא אָבַד מֵהֶם אֶפְלוּ אֶחָד. וְכַשֵּׁיחֹזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיּוֹקִים אֵת יְרוּשָׁלַם עַל מְקוֹמָהּ, אוֹתָם הַיְסוּדוֹת

למעלה ולמטה, (ואם תאמר) משום שבאותו זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה. וְאִם תֹּאמַר שְׂאֻתָם יְסוּדוֹת רֵאשׁוּנִים יִתְבַּטְלוּ, הֲרֵי כְּתוּב (שם) הִנֵּה אָנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוֹדִי אֲבַנְיָךְ. מֵרְבִיץ לְתַקֵּן הַשְּׂבִירָה. מָה זֶה בַּפּוֹדִי? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (מלכים-ב ט) וַתֵּשֶׁם בַּפּוֹדִי עֵינֶיהָ. יֵשׁ אֲבָנִים שֶׁנִּקְרְאוֹת פּוֹדִי. מָה הַטַּעַם שֶׁל זֶה? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סוּד הוּא, וְסוּד זֶה נִתֵּן

וַיַּהֲדִירוּ לְאַתְרֵיהֶוּ, וְלֹא יִשְׁלִיט בְּהוּ עֵינָא אַחְרָא (נ"א
 בישא), בַּר בְּזַמְנָא דִּיבְחֹל בַּר נָשׁ עֵינֹוּי בְּהָהוּא פּוֹכָא,
 וְיִמְלִי עֵינִיָּה מֵנִיָּה, וּבְדִין יַחְמִי כָּל אַבְנִין וְכָל יִסּוּדֵי
 יְרוּשָׁלַם, מְתַקְנָן עַל אַתְרֵיהֶוּ, דְּלֹא שְׁלִיטוּ בְּהוּ
 שְׂאֵר עַמּוּן, וְכָל אֵינּוּן אַבְנִין יִקְרִין אַחְרֵנִין, וְכָל
 אֵינּוּן בְּנֵינֵי אַבְנִין, בְּלָהוּ קִימֵי עַל קִימֵיהֶוּ.

וּבְדִין (ישעיה נב) כִּי עֵינִן בְּעֵינִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן.
 מָאֵי בְּשׁוּב יְיָ. אֵלֶּא כִּד שְׁלִיטוּ עָלָהּ שְׂאֵר
 עַמּוּן, קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא סָלִיק לָהּ לְעֵילָא, וּבְהָהוּא
 זַמְנָא אִיהוּ יַהֲדִיר לָהּ לְאַתְרָהּ, דְּכֹתִיב בְּשׁוּב יְיָ
 צִיּוֹן. בְּשׁוּב יְיָ וְנִדְאֵי.

וְתָא חַזִּי, כָּל מָאן דְּאַסְתִּים מִן עֵינָא, וְלֹא
 אַתִּיְהִיב רִשׁוּ לְשִׁלְטָאָה בֵּיהּ עֵינָא, לֹא
 יִכְלִין לְמִשְׁלַט בֵּיהּ עֵינָא, בַּר בְּכַחְלָא דְעֵינָא, בְּמַלִּין

לשון הקודש

וְאִזֵּי (ישעיה נב) כִּי עֵינִן בְּעֵינִן יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. מַה זֶה בְּשׁוּב ה' אֵלֶּא בְּשִׁשְׁלִטוּ עָלֶיהָ שְׂאֵר הָעַמִּים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַעֲלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן הוּא יַחְזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ, שְׁכַתוֹב (שם) בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. בְּשׁוּב ה' וְנִדְאֵי.

וּבַא רְאָה, כָּל מַה שְׁנֹסְתֵר מִן הָעֵינִן וְלֹא נִתְּנָה לְעֵינִן רִשׁוּת לְשִׁלְטַת בּוּ, לֹא תוּכַל לְשִׁלְטַת בּוּ הָעֵינִן, פְּרַט לְאַשְׁרֵי בְּכַחֲלֵת

שֶׁל הָאֲבָנִים הַרְאִשׁוֹנוֹת יַחְזִירוּ לְמִקּוּמָם וְלֹא תִשְׁלַט בָּהֶם עֵינִן אַחֲרַת (רַעְיָה), פְּרַט לְזַמֵּן שְׂאֵרָם יִכְחַל אֶת עֵינּוּ בְּאוֹתוֹ הַפּוּךְ וַיִּמְלֵא אֶת עֵינָיו מִמֶּנּוּ, וְאִזֵּי יִרְאֶה אֶת כָּל הָאֲבָנִים וְהַיִּסּוּדוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַם מְתַקְנִים עַל מְקוּמָם, שְׁלֵא שְׁלִטוּ בָּהֶם שְׂאֵר הָעַמִּים. וְכָל אוֹתָן אֲבָנִים יִקְרוּת הָאַחֲרוֹת, וְכָל אוֹתָם בְּנֵינֵי הָאֲבָנִים, כָּלָם עוֹמְדִים עַל מְקוּמָם.

יְדִיעָאן. וּבְגִין כָּךְ, הִנֵּה אָנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוּךְ אֲבָנִיךָ.
 וְתָא חַזִּי, כָּל אֵלִין אֲבָנִין יִתְקַיְיִמוּן בְּאַתְרֵיהוּ, וְלַחֲזוּ
 יְסוּדֵין בְּקַדְמֵיתָא, וְיִסוּדֵי סְפִירִין (אַחֲרֵינִין) יִתְקַיְיִמוּן
 בְּאַתְר אַחְרָא סְתָרְנָא, לְפּוֹתֵיָא וְלֹאֲרָכָא, הָדָא הוּא
 דְכִתִּיב וְיִסְדְּתִיךְ בַּסְּפִירִים.

בְּזִמְנָא דִּיזְקִים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבֵיתִיה, בְּהֵהוּא
זְמַנָּא מַה כְּתִיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח.
בְּלַע, בְּדֹאמְרִינָן (איכה ב) בְּלַע יְיָ וְלֹא חָמַל, הֵהוּא
כּוּם דְשִׁתָּה הָאִי, יִשְׁתָּה הָאִי.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא בְּלַע אִיהוּ לְזִמְן יְדִיעָא וְקָצִיב
בְּיִשְׂרָאֵל, לֹא חָכִי. בְּתִיב לְנֶצַח, מָאִי לְנֶצַח.
לְדָרֵי דָרִין. וְלֹא בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּהֵהוּא זְמַנָּא
דְּאֻקִּים מֹשֶׁה יֵת מִשְׁכַּנָּא. אֵלָּא לְנֶצַח לְעֵלְמִין.

לשון הקודש

בְּלַע ה' וְלֹא חָמַל. אוֹתָהּ כּוּם שִׁשְׁתָּה זָה,
 יִשְׁתָּה זָה.

וְאִם תֹּאמַר, אוֹתוֹ בְּלַע הוּא לְזִמְן יְדוּעַ
 וְקָצִיב כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל – לֹא כֵּן! כְּתוּב
 לְנֶצַח. מַה זֶה לְנֶצַח? לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא
 כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּאוֹתוֹ הַזִּמְן שֶׁהָקִים
 מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֵלָּא לְנֶצַח –
 לְעוֹלָמִים.

הַעִיֵן בְּדְבָרִים יְדוּעִים. וּמִשׁוּם כָּךְ, הִנֵּה
 אָנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוּךְ אֲבָנִיךָ. וּבֵא רְאֵה,
 כָּל הָאֲבָנִים הִלְלוּ יַעֲמָדוּ בְּמִקְוֵי וַיְהִי
 יְסוּדוֹת בְּכִרְאִשׁוֹנָה, וְיִסוּד שֶׁל סְפִירִים
 (אַחֲרֵים) יַעֲמָדוּ בְּמִקּוּם אַחֵר סְבִיב, לְרַחֵב
 וְלֹאֲרָךְ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וְיִסְדְּתִיךְ בַּסְּפִירִים.
בְּזִמְן שִׁיקִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 בֵּיתוֹ, בְּאוֹתוֹ זִמְן מַה כְּתוּב? (שם כה) בְּלַע
 הַמּוֹת לְנֶצַח. בְּלַע, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנִי (איכה ב)